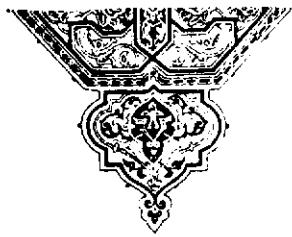

تو ده رنج دیده ایرانی را دوچیز
به سوی اسلام جلب می کرد:
حکومت حق و دیگری عدالت اجتماعی.

ما ایرانیان باید بدانیم که پدران و نیاکان ما چرا
با این سرعت و شتاب زدگی از عربهای مسلمان شکستند.
خوردند و سلسله سلاطین ساسانی چرا به آسانی
منقرض گردیدند؟ چرا ما ایرانیان پس از قرنها
زردشتی بودن به این سهولت آئین نو خاسته اسلام
را پذیرفتم و بیش از هر ملت دیگر در ترویج آن
کوشیدیم؟ چرا بدون چون و چرا خط عربی را
بجای خط پهلوی گذاشتیم و زبان خود را مخلوط
با زبان عربی کردیم؟ چرا دانشمندان و بزرگان ما
کتابها و رساله‌ها بزبان عربی نوشتند و در مدت
کوتاهی اسمی ما ایرانیان از زن و مرد، اسلامی شدند
و حتی به این امر بقدرتی اهمیت می‌دادند که اسم
پدران و آباء و اجداد خود را که قبل از مدد بودند، عوض
می‌کردند. چنانکه «ابوالفرح اصفهانی» مینویسد:
سبب این که ابراهیم معروف به موصی را «ابراهیم-
بن میمون» خوانده‌اند، این است هنگامی که
ابراهیم جوان بود و در کوفه می‌زیست روزی در
نامه‌ای نوشت: «ابراهیم پور ماهان» یکی از جوانان
کوفه به او نوشت: اذین شرم نمی‌کنی؟! ابراهیم
گفت: چه کنم این، نام پدر من است. جوان گفت

چرا ایرانیان با سویت اسلام را پذیرفتند؟

به نظر حقارت می نگریستند. اعراب، آفتاب سوخته، گردآلوده و شتر بانانی پشمای بوبدند والبسیلزنده به تن و پوست پاره‌ای به پای بر هنده داشتند، غلاف شمشیر شان از جل کهنه و سپرها یشان از پوست گاو بود^(۲) یک مشت آدمهای بر هنه با یک لیف خرماییک شمشیر، امپراطوری بزرگ آن عصر را شکست می دهنده، چرا میلیونها ایرانی در خاک خود، در صحرائی دور و دور از در کوهستانها و سنگلاخها و چنگلها که به عنوان آنها آشنا نی داشتند، از هدهد یک مشت عرب نا آشنا، بر نیامدنند^(۳) چرا همین سپاهی که در نهادن و فادرسیه به این سادگی از چند هزار هرب بر هنه و قبیر شکست می خورد، حدود ربع قرن پیش بزرگترین قدرت نظامی امپراطوری روم را با صدها هزار سوار مججهز و وزیده و مسلح به آخرین سلاحهای مدرن زمان، شکست می دهد^(۴)!

باید دید علت این امر شگفت انگیز چه بوده است؟ آیا واقعاً بطور یکه بعضی از مستشرقین و برخی از شبه محققوان و شبه ایران دوستان اخیر می گویند، زور شمشیر بوده است^(۵) (۶) یعنی اینها می گویند ملت ایران به قدری ترسو است، که با برق شمشیر تازیان، و به قدری پست، که برای فرار از مالیات، ازملیت و مذهب و همه مقدسات خود دست می شوید و همه افرادش به زور، دین مأموران مالیات را قبول می.

آن را عوض کن، ابراهیم گفت: چنگونه آن را عوض کنم؟ آن جوان نامه دا بر گرفت و نام «ماهان» را از آن زد و به جای آن واژه «میمون» را نوشت از آن زمان نامبرده به «ابراهیم بن میمون» مشهور گردیده است (۱).

حتی مردانی که مانند: «عقوب لیث»، «ابو مسلم - خراسانی» و امرای سامانی، علمدار استقلال و صیادت ایران می دانیم دارای اسمی عربی شدند، مسلمان و اهل مسجد و نمازو دعا بودند و مدام آيات قرآن و احادیث و اخبار بیان داشتند.

آیا امپراطوری ساسانی که در حدود ۷۰۰ سال در مقابل لژیونهای مججهز بونان ایستادگی کرده بودند، چطربه شد ازده دوازده هزار سرباز شکست خورد در آن زمان هله نقوس ایرانیان خیلی پیش از هر یها بوده است، معلوم نیست در آن زمان که هنوز توب و تفنج و سایر سلاحهای جنگی امروز اختراع نشده بود و سلاح جنگی صوماً همان شمشیر و نیزه و خنجر و تیر و کمان و امثال اینها بود و تازه سربازان عربی سلاحهای جنگی آن روز را هم نداشتند، بقول رستم فرخزاد «بر هنه سپهبد بر هنه سپاه» یا به تعبیر شر قشناص رویی: «پطر و شفسکی»: «سواران ایران که به بهترین سلاح مسلح بسودند و بیلان عظیم الجبه، حامل هودجهای تیراندازی، به همراه ادا شتند به اهرا ب

۱- «الاغانی» ج ۵ / ص ۱۵۴ چاپ قاهره. میمون یعنی مبارک

۲- اصلاح در ایران ص ۴۰۹-۴۱۰

۳- کتاب: «ایرانیان در گذشته و حال» تالیف: مادام ا. س. دولف - رویی ترجمه: حسین انصاری صفحه ۲۰-۲۱. تعلن ایران باستان: مهردادمهرین ص ۴ و ص ۴۲- پروین دختر سasan ص ۳۳

هر دو دولت بزرگ دنیای آن روز را خسته و فرسوده کرد. (۲)

البته اگر کمی محققانه بنگریم روشن است که هیچگدام اذاینها علت واقعی حادثه نیست، آنجه مسلم است و در تواریخ ذکر شده است این است که توده مردم ایران اذظلم و ستم ساسانیان بهسته آمده بودند و از جهنم طبقاتی ساسانی رنج می بردند. و باید عامل شکست ساسانیان را ناراضی بودن توده مردم ایران ازووضع دولت و آئین و رسوم اجحافد آمیز آن زمان دانست و این نارضائی مردم بقدرتی عمیق و ریشه دار بود که وقتی دشمن مشترک به وطن شان حمله می کند، با اینکه در این گونه موارد ملت اختلافات خودمانی و داخلی را کنار می گذارد و یکدست به دفاع دشمن وطن خود می بردازد، ولی ایرانی آن روز ساسانیان را بدتر از هر دشمن خارجی دیگری داشتند.

خصوصاً ایرانی در آئین جدید ایدئولوژی بزرگی یافت که قرنها بخاطر آن قربانیهاده دور نجها و شکنجهای کشیده است بقول: «آل احمد»: «اسلام لیکی بوده است به دعوتی که سه قرن پیش از برآمدن ندای اسلام، دردهان مانی و مزدک بضرب سرب داغ کرده، خفه شد».

نیروی مغناطیسی و جذب گننده اسلام اگر ملتی مسلمان با مسبحی می شود و یا به هر ابدئولوژی تمایل پیدامی کند این بدان معنی نیست که

کند ۱۱ (البته این ادعا کاملاً پوجوبی اساس است) یا اینکه بقول «سر تو ماس آرنو لله» طبقات کادگران و پیشه و ران، بسبب کارهای عادی روزانه خود و بدانجهت که غالباً حرمت قوانین آئین زدشت را در باب اجتناب از آلودن آتش و آب و خاک در عمل نمی توانستند مراحت کنند، زود در ایران اسلام را قبول کردند (۱).

و چون این حادثه عظیم و شگفت انگیز در تاریخ جهان سابقه نداشت و برخلاف انتظار بود، از این رو اعراب حجاج آن را معجزه خدائی خواندند و اعراب عراق چون امید چنین فتحی را نداشتند بعد از پیروزی به خودستانی پرداختند و در روایات خدا اینامه ها و شاهنامه، روح شعوبی و بیگانه دشمنی جلوه های بازدارد و پیداست که گردآورندگان آن روایات می خواسته اند هم فاتحان بیگانه را زیاد پست و خیر جلوه دهند و هم گناه شکست ایرانیان را برگردان تقدير و فضا بیندازند. به موجب این نقلها وقوع این حادثه را انوشیروان در خواب دیده بود و این واقعه ای بود که می باشد بنشود که شد، هیچ گس نمی توانست آن بلا را از ایران برگرداند و رسنم سردار ایران نیز از روی علم نجوم ۱۱ زوال دولت ساسانی را پیش بینی می کرد.

بعضیها علت انحراف دولت ساسانی را از این میدانند که جنگهای متعددی از هدف سلطنت انوشیروان میان رومیان و ایرانیان آغاز شد و در فو اصل کوتاهی

۱- بنقل: دکر عبدالحسین ذرین کوب؛ تحت عنوان «نهضت های ملی ایران»

۲- تاریخ ادبیات ایران/۱: دکر ذیح الله صفاتی

روشن است در قرن اول اسلامی اگر ایرانی به اسلام گزید بخاطر بحثهای کلامی و فلسفی و علمی و فصاحت و بلاغت قرآن مجید نبود زیرا که تووه مردم یا این نوع مسائل را نمی فهمند و با نسبت به آنها حسابیتی ندازند و حقیقتی روشنگران و دیران و بزرگان که بحثهای علمی و فلسفی می فهمیدند در برآبراه اسلام اهستادند. این تووه مردم رنجیده و فلاکت کشیده ایرانی بود که به استقبال اسلام رفت. تووه ملت از کمبودها که تمام عمرش را پوشاپنده است رنج می برد و جیران این همه ناملایمات و آزادی از نسما رنجها را آرزومی کند و در چنین هرابطی پیام دلپذیر و تسلی بخش احمدی که ببشر عدالت و انصاف و برادری و برابری بود، به گوش او می رسد، در پیام اسلام آزادی و تجاتی می یابد که در مذهب زدشت نمی باقه است این اصلت که تووه مردم از آن زندگی می گریزد و بیدرنگ به دامن اسلام پناه می برد. پیش از آنکه سپاه اسلام و من قرآن وارد ایران شود، از آن سوی دجله و فرات از لشکر اسلام و از نظام اجتماعی و طرز حکومت وزندگی مردم مسلمان، خبرهای به ایرانی می رسد که چون آتشی کدر هیزم خشک یقند در دل تووه جامی گیردوپیش مبرود و به سرعت همه جا را به آتش می کشد؛ مرد می کهد طول تاریخش محروم بسوه و پیوسته از دو عامل حکومت استبدادی و تبعیضات طبقاتی رنج می بردند، ابدئولوژی اسلامی چون نیروی مقاومتی و جنبش کننده دلهای تووه مردم، همه را بسوی خوبش می کشد و ملتها را به عدالت اجتماعی و رهبری انقلابی نوید میدهد.

همه ادیان و مذاهب را دقیقاً مطالعه کند و آن وقت بگوید به این دلیل این دین و این ایدئولوژی را پذیرتم، بلکه از مطالعه تاریخ اسلام و ادیان بر می آید که بایک جامعه، بایک طبقه، بایک نژاد، بایک ملت که از چیزی رنج می برد، خواه ناخواه به چیزی نیازمند است که اورا از رنج و ناراحتی برخاند قهراً به سوی هدف و مقصد و مذهبی که احساس اورا درک کند و پاسخگوی مشکلات اواباشد، گرایش پیدا می کند، بخاطر همان بایک اصل، تمام ابعاد و اصولش را از جان و دل می پذیرد، دانشمندان بعدها به تحقیق و مطالعه درباره بایک اصول اعتقادی تحقیق و بررسی می کنند. چنانکه هم اکنون در آفریقا و آمریکا، اسلام در میان سیاهان با سرعت هجیجی پیش می رود این به این معنی نیست که توحید و تقدیم اسلامی از لحاظ فلسفی و کلامی میان آنها تشریع می شود، بلکه دلیل گرایش آنان اینست که میان امریکائی و آفریقائی در طول تاریخش رنجها کشیده و حقارتها دیده و این هربایط ناجار، اوضاع خاصی پیش آورده که عشق رهایی از اسرار و حقارت در وجودش پدیدار گشته است. در چنین حالی است که اسلام با شعار برابری انسانها و نفرت از تبعیض نژادی به سیاه آفریقائی و آمریکائی؛ که به تحقق قربانی نژاد پرستی کنیف و ددمنشانه سفید پوست غرمی شده است، پاسخی شایسته دارد. این است که سیاه با سرعت و شدت به اسلام گرایش پیدا می کند و آزادی نژاد و برابری انسانها و نفرت از تبعیض نژادی را در این دین می یابد و تمام اصول و فروعش را پکجا می پذیرد و در بر مذاهی جبهه می گیرد که تبعیضات نژادی را توجیه می کنند.

موفق بحفظ راه و رسمی نخواهند شد که بهروزی و کابایی آنان در آن تهفته باشد و نیز میدانستند که دفاع از طبقه حاکمه بمثزله دفاع از کسانی نخواهد بود که در آن دیشه خیر و سعادت آنانند...» (۱)

خوشبختانه توده مردم ایران صدر اسلام ، در برآبر آرمان رهائی بخش آئین پاک اسلام نه تنها ، با شعارهای فریبینده تبلیغاتی مواجه نگشتند بلکه عملاروشن حکومت اسلامی را از نظر فرم سیاسی در نیم قرن اول اسلامی ، چنان شورانگیز یافتد که برای مردم ایران قابل تصور نبود، به ویژه حکومت هلی (ع) را در عدالت و دربری و توده نوازی و سادگی بالاتر از آنچه می خواستند و آرزوی را در دل داشتند، یافتد و بهترین نمونهی حکومت دلخواه اسلامی را در حکومت بی نظیر علی (ع) دیدند.

۱- مالک وزارع در ایران ص ۶۴-۶۳ ترجمه: منوچهر امیری از انتشارات بنگاه نشر کتاب

شده بود و سخن ناستوده‌ای بر زبانم جاری گردید، اما عقیده وايمان همچنان پای بر جا است، آيا خدا مرا می بخشد؟

پیغمبر (ص) یامهربانی این آیه را تلاوت فرمود: «الامن اکره و قلبه مطمئن بالایمان» (۱)؛ (کسی که بگفتن سخن کفر آسودی مجبور گردد اما قبل ایمان داشته باشد، برایش اشکالی ندارد) و سپس فرمود:

اگر باز هم چنین مطالی از تو خواستند بگوا (۲) آری، گاهی پیشبرد اهداف بزرگ مستلزم راز- داری و کتمان عقیده است و باید نیروها را برای موقعیت مناسب ذخیره کرد (ادامه دارد)

بنابراین توده مردم ایران بخاطر دوجیز و دعلت بود که به سوی اسلام آمدند: یکی حکومت حق و دیگری عدالت اجتماعی .

«دکترا.ک س. لمتون» که در این باره در کتاب: «مالک وزارع در ایران» تحقیقات جالب و دلکشی کرده است خاطرنشان می‌سازد: «سرعت و سهولت غلبه تازیان به احتمال قوی تا حدی معلوم این حقیقت بود که اسلام به عامه مردم وعده میداد که از آن اوضاع و احوال نکبت باز طاقت فرسای اجتماعی رهائی خواهند یافت. اسلام در حالی این وعده‌ها را میداد که «رژیم» کهن در چشم مردم چندان خوارو- ناچیز شده بود که حسن و فادری را در آنان برآوری- انگیخت و هرگز ایرانیان را به مخالفت با دشمن و ادار نمی کرد، چه، می دانستند که با شکستدادن تازیان

پیهای از صفحه ۵

گفت: هرچه شما بگوئی ابا حکم ایوجهیل که انتظار نداشت چنین سخنی بشنوید لبخند پیروزمندانه‌ای زد و رو به غلامان کرد و گفت: اکنون که عمار پسر عاقلی شده است، دست و پایش را باز کنید

دست و پایی عمار را باز کردن و آزادش نمودند، عمار با تن کبود و خون آسود و چشمان پراز اشک به حضور رسول گرامی اسلام رفت و پیغمبر (ص) ضمن تسلیت با او فرمود: عمار حالت چطور است؟ – یار رسول الله (ص) حالم بسیار بداست! زیرا وقتی وضع رقت بار پدر و مادرم را دیدم ، از خود بی خود شدم و نفهمیدم چه گفتم! ضعف بمن چیره